

til, vilde der blive gjort Rede for ved Sagens anden Behandling. Jeg skal da ganske kort angive, hvilke Forhandlinger der har knyttet sig til den nævnte Henvendelse.

Henvendelsen hviler paa den Forudsætning fra Pensionsforsikringsanstaltens Side, at den for Tiden maa siges at være ene paa Markedet, hvad angaar Pensionsforsikringsvirksomhed, og man har da henpeget paa, at der for forsikrede Funktionærer, som i en Plads har været pensionsforsikrede i Pensionsforsikringsanstalten og nu ved Flytning kommer ind i en Virksomhed, hvis Funktionærer er forsikrede i en anden Anstalt, f. Eks. Statsanstalten, kan opstaa Vanskeligheder med Hensyn til Opretholdelsen af Forsikringen. Pensionsforsikringsanstalten har da fundet det ønskeligt, at et vist monopoliseret Forhold paa det Omraade, der her er Tale om, kunde bevares for denne Anstalt. Om det nu virkelig kan siges, at Pensionsforsikringsanstalten er eneraadende paa Markedet for denne Forsikringsform, skal jeg ikke her komme dybt ind paa; jeg skal kun henlede Opmærksomheden paa, at en Række andre Forsikringsinstitutioner i hvert Tilfælde ogsaa er i Stand til at drive Pensionsforsikring og vistnok ogsaa gør det. Men naar Pensionsforsikringsanstalten har næret særlige Betænkeligheder ved, at Retten til at tegne den Slags Forsikringer nu ogsaa gives til Statsanstalten, tror jeg, at denne Frygt er i ikke ringe Grad ugrundet. Hidtil har Statsanstaltens Virksomhed formet sig saaledes, at den ikke har lagt Hindringer i Vejen for det private Initiativs Udfoldelse paa Forsikringsomraadet, og ligesom jeg føler mig vis paa, at Anstalten, naar den nu faar Lejlighed til at tegne ogsaa Pensionsforsikringer, vil bestræbe sig for, at Kendskab til dette nye Omraade for Statsanstalten bliver udbredt blandt Publikum, føler jeg mig forvisset om, at man ikke i dette Arbejde vil vælge saadanne Former, at der ikke bliver Plads ogsaa for privat Initiativ paa dette Omraade, altsaa ogsaa for Pensionsforsikringsanstalten. Jeg kan heller ikke tænke mig andet end, at hvad Flytningsvanskeligheder for forsikrede Funktionærer angaar, maa det være en naturlig Ordning, at man mellem de forskellige Forsikrings-selskaber, der driver Pensionsforsikring, finder en Form, under hvilken Flytningsfrihed bevares samtidig med, at de tegnede Forsikringer i de enkelte Selskaber bevares. Skulde der imidlertid opstaa Vanskeligheder i saa Henseende, er det klart,

at forsaavidt Lovgivningsmagten kan ville regulere paa dette Omraade, maa man gribe til Forholdsregler ved Hjælp af Lovgivningsmagten. Foreløbig ønsker Udvalget at udtale Haab om, at hvis det skulde vise sig, at private Selskaber, som driver Pensionsforsikringsvirksomhed, bliver ved Statsanstaltens Arbejde for Udbredelse af Pensionsforsikring i Tilknytning til Anstalten stillet saaledes, at de kunde ønske Forhandling med Statsanstalten om eventuel Overtagelse af den Portefeuille, som saadanne Selskaber maatte besidde, man da fra Statsanstaltens Side vil gaa til Overvejelser af dette sammen med de vedkommende Forsikringsanstalters Bestyrelser, Overvejelser, som har til Hensigt paa den for det private Initiativ gunstigst mulige Maade at ordne disse Spørgsmaal, og Udvalget haaber, at ogsaa den højterede Finansminister kan slutte sig til det Ønske, jeg her paa Udvalgets Vegne har fremført.

Jeg har en eneste yderligere Bemærkning at gøre i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, idet jeg nævner et Omraade, som har været Genstand for Forhandling indenfor Udvalget, men med Hensyn til hvilket man ikke har ment det formaalstjenligt at udforme et Ændringsforslag. Det angaar Bestemmelsen i § 10 og en tilsvarende Bestemmelse i § 12, hvorefter Anstaltens Bestyrelse kan i Henhold til § 10 fritage forsikrede for Betaling af Præmiebeløb, som forfalder, efter at der er overgaaet den vedkommende et Ulykkestilfælde, hvorved han for bestandig har mistet sin Erhvervs- og Arbejdseyne, ligesom ogsaa Anstaltens Bestyrelse i Henhold til § 12 træffer Afgørelse af, hvorvidt en i Henhold til § 11 tegnet Pensionsforsikring skal gøres effektiv for den forsikrede paa Grundlag af, at hans Helbredstilstand eller Alder gør det rimeligt for ham at ønske, at hans Pensionsret maa indtræde. Man har ment, hvad § 10 angaar, at det var naturligt, om denne Afgørelse i Tvilvstilfælde, eller naar forsikrede var utilfreds, ikke udelukkende blev lagt ind under Anstaltens Bestyrelse, ligesom man, hvad § 12 angaar, har ment, at Uoverensstemmelser mellem forsikrede og Anstaltens Bestyrelse, som her foreslaas indbragt for en Voldgift, nedsat i Henhold til nærmere bestemte Regler, kunde i Forbindelse med Stridsspørgsmaal henhørende under § 10 indankes for en Voldgiftsret, som ikke alene tog Hensyn til Statsanstaltens forsikrede, men til forsik-